

ОЛЕНКА ВОЛОХАТА

А.М. ЧЕРНІЙ,
 доктор сільськогосподарських наук
 Інститут захисту рослин НААН
 України

Зимують жуки у ґрунті. Із місць зимівлі починають виходити наприкінці березня – початку квітня. Спочатку жуки заселяють рослини, що зацвітають рано: кульбабу, мати-й-мачуху та інші, а після зацвітання плодкових дерев концентруються в садах. Жуки активні в денні часи, приблизно з 10-ї години ранку до 16-ї години дня. На ніч в холодну погоду жуки ховаються в ґрунт, а в теплі ночі можуть залишатися на квітках. Після закінчення цвітіння плодкових дерев жуки переселяються в поля на рослини, що цвітуть.

Після додаткового живлення і спарювання самки залазять у ґрунт на глибину 3–5 см і відкладають яйця купками по 3–5 шт. в місцях з рослинним перегноем, залишками соломи, компосту. Личинки живляться гноєм близько 2-х місяців

Оленка волохата (*Epicometis hirta* Poda.) належить до ряду твердокрилих – жуки. Розповсюджена в Середньому і Нижньому Поволжі, Західному Казахстані, на Кавказі, в Середній Азії, на півдні Європи, в Північній Африці. Мешкає також в Молдові, Криму та зоні Південного Степу України. У зв'язку з глобальним потеплінням поширюється в зону Лісостепу України.

Жук завдовжки 9–12 мм, матово-чорний, надкрила у білих плямах неправильної форми, все тіло покрите густими світлими волосинками. Личинка завдовжки до 25 мм, біла, товста, слабо вигнута.

Жуки вигризають квітки плодкових дерев, кущів та багатьох сільськогосподарських культур і дикорослих рослин.

і шкоди не завдають. Закінчивши живлення личинка робить у ґрунті печерку, в якій заляльковується. Стадія лялечки триває 14 днів, після чого перетворюється на жука. Жуки залишаються зимувати в ґрунті і виходять на поверхню навесні.

Заходи захисту. На присадібних ділянках при масовій чисельності шкідника найпростіший прийом – обприскування дерев холодною водою (щоб не розліталися жуки), струшування жуків на підстилку, а потім збирання і знищення. З хімічних засобів – використання препаратів, малотоксичних для бджіл: Моспілан, р.п. (ацетаміпрід, 200 г/кг) – 0,2 кг/га або Корарген 20, к.с. (хлорантраніліпрол, 20 г/л) – 150 мл/га.